ُثُمَّ ذَهَبَ بِي إِلَى الْبَابِ الْمُتَّجِهِ نَحْوَ الشَّرْقِ. ُوَإِذَا بِمَجْدِ إِلَهِ إِسْرَائِيلَ جَاءَ مِنْ طَرِيقِ الشَّرْقِ وَصَوْتُهُ كَصَوْتِ مِيَاهِ كَثِيـرَةِ، وَالأَرْضُ أَضَـاءَتْ مِـنْ مَجْـدِهِ. وَالْمَنْظَـرُ كَالْمَنْظَرِ الَّذِي رَأَيْتُهُ لَمَّا جِئْتُ لأَخْرِبَ الْمَدِينَةَ، وَالْمَنَاظِرُ كَالْمَنْظَرِ الَّذِي رَأَيْتُ عِنْدَ نَهْرِ خَابُورَ، فَخَرَرْتُ عَلَى وَجْهِي. 4 فَجَاءَ مَجْدُ الرَّبِّ إِلَى الْبَيْتِ مِنْ طَرِيقِ الْبَابِ الْمُتَّجه نَحْوَ الشَّرْق. ُفَحَمَلَنِي رُوحٌ وَأَتَى بِي إِلَى الدَّارِ الدَّاخِلتَّـة، وَإِذَا بِمَحْـد الـرَّبِّ قَـدْ مَلأَ الْنَبْتَ. ُوَسَـمِعْتُهُ يُكَلِّمُنِي مِنَ الْبَيْتِ. وَكَانَ رَجُلٌ وَاقِفاً عِنْدِي. وَقَالَ لِي، يَا ابْنَ آدَمَ، هَذَا مَكَانُ كُرْسيِّي وَمَكَانُ بَاطِنِ قَدَمَيَّ حَيْثُ أَسْكُنُ فِي وَسَط بَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَى الأُبَدِ، وَلاَ يُنَجِّسُ بَعْدُ بَيْتُ إِسْرَائِيلَ اسْمِي الْقُدُّوسَ، لاَ هُمْ وَلاَ مُلُوكُهُمْ، لاَ بِرِنَاهُمْ وَلاَ بِجُثَتِ مُلُوكِهِمْ فِي مُرْتَفَعَاتِهِمْ. ﴿ بِجَعْلِهِـمْ عَّتَبَتَهُمْ لَدَى عَتَبَتِي وَقَوَائِمَهُمْ لَدَى قَوَائِمِي وَبَيْنِي وَيَيْنَهُمْ حَائِطٌ، فَنَجَّسُوا اسْمِي الْقُـدُّوسَ بِرَجَاسَاتِهِمِ الَّتِي فَعَلُوهَا، فَأَفْنَيْتُهُمْ بِغَضَبِي. ^وَلْيُبْعِدُوا عَنِّى الآنَ زِنَاهُمْ وَجُثَثَ مُلُوكِهِمْ فَأَسْكُنَ في وَسَطِهِمْ إِلَى الأَبَدِ.¹⁰وَأَنْتَ يَا ابْنَ آدَمَ فَأُخْبِرْ بَيْتَ إِسْرَائِيلَ عَنِ ٱلْبَيْتِ لِيَخْزَوْا مِنْ آثَامِهِمْ. وَلْيَقِيسُوا الرَّسْمَ. 11ُفَإِنْ خَزُوا مِنْ كُلِّ مَا فَعَلُوهُ فَعَرِّ فَهُمْ صُورَةَ الْبَيْتِ وَرَسْمَهُ وَمَخَارِجَهُ وَمَدَاخِلَهُ وَكُلَّ أَشْكَالِهِ وَكُلَّ فَرَائِضِهِ وَكُلَّ أَشْكَالِهِ وَكُلَّ شَرَائِعِهِ. وَاكْثُبْ ذَلكَ قُدَّامَ أَعْيُنِهِمْ لِيَحْفَظُوا كُلَّ رُسُومِهِ وَكُلَّ فَرَائضِهِ وَيَعْمَلُوا بِهَا ¹²هَذِهِ سُنَّةُ الْبَيْتِ. عَلَى رَأْسِ الْجَبَل كُلُّ تُخُمِه حَوَالَيْه قُدْسُ أَقْدَاسٍ. هَذه هِيَ سُنَّةُ الْيَبْتِ. [3]وَهَذه أَقْيسَةُ الْمَذْبَحِ بِالأَذْرُعِ وَالَذِّرَاعُ هِيَ ذِرَاعٌ وَفِتْرٌ، الْحِضْنُ ذِرَاعٌ، وَالْعَرْضُ ذِرَاعٌ، وَحَاشِيَتُهُ إِلَى شَفَتِهِ حَوَالَيْهِ شِبْرٌ وَاحِدٌ. هَذَا ظَهْرُ الْمَذْبَحِ. 14 وَمِنَ الْحِصْنِ عِنْدَ الأَرْضِ إِلَى الْخُصْمِ الأَسْفَلِ ذِرَاعَانِ، وَالْغَرْضُ ذِرَاعٌ. وَمِنَ الْخُصْمِ الأَصْغَر إِلَى الْخُصْم الأكْبَر أَرْبَعُ أَذْرُع، وَالْعَرْضُ دِرَاعٌ. 15 وَالْمَوْقِدُ أَرْبَعُ أَذْرُعٍ. وَمِنَ الْمَوْقِدِ إِلَى فَوْقُ أَرْبَعَةُ قُرُون. 16 وَالْمَوْقِدُ اثْنَتَا عَشَرَةَ طُولاً، بِاثْنَتَىْ عَشَرَةً عَرْضًاً، مُرَبَّعاً عَلَى جَـوَانِيهِ الأَرْبَعَةِ. 17وَالْخُصْمُ أَرْبَعَ عَشَرَةَ طُولاً بِأَرْبَعَ عَشَرَةَ عَرْضاً عَلَى جَوَانِبِهِ الأُرْبَعَةِ. وَالْحَاشِيَةُ حَـوَالَيْهِ نِصْفُ ذِرَاعٍ، وَحِضْنُهُ ذِرَاعٌ حَـوَالَيْهِ، وَدَرَجَاتُهُ تُجَاهَ الْمَشْرِقِ. 18 وَقَالَ لِي، يَا ابْنَ آدَمَ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَذِهِ فَرَائِضُ الْمَذْيَحِ يَوْمَ صُنْعِهِ لإصْعَادِ الْمُحْرَقَةِ عَلَيْهِ وَلِرَشِّ الدَّم عَلَيْهِ. 19فَتُعْطِي الْكَهَنَةَ اللاَّويِّينَ الَّذِينَ مِـنْ نَسْـل صَادُوقَ الْمُقْتَربيـنَ إلَـيَّ

¹Und er führte mich wieder zum Tor gegen Morgen.²Und siehe, die Herrlichkeit des Gottes Israels kam von Morgen und brauste, wie ein großes Wasser braust; und es ward sehr licht auf der Erde von seiner Herrlichkeit. Und es war eben wie das Gesicht, das ich sah, da ich kam, daß die Stadt sollte zerstört werden, und wie das Gesicht, das ich gesehen hatte am Wasser Chebar. Da fiel ich nieder auf mein Angesicht. 4Und die Herrlichkeit des HERRN kam hinein zum Hause durchs Tor gegen Morgen. Da hob mich ein Wind auf und brachte mich in den innern Vorhof; und siehe, die Herrlichkeit des HERRN erfüllte das Haus. Und ich hörte einen mit mir reden vom Hause heraus, und ein Mann stand neben mir. Der sprach zu mir: Du Menschenkind, das ist der Ort meines Throns und die Stätte meiner Fußsohlen. darin ich ewiglich will wohnen unter den Kindern Israel. Und das Haus Israel soll nicht mehr meinen heiligen Namen verunreinigen, weder sie noch ihre Könige, durch ihre Abgötterei und durch die Leichen ihrer Könige in ihren Höhen, welche ihre Schwelle an meine Schwelle und ihre Pfoste an meine Pfoste gesetzt haben, daß nur eine Wand zwischen mir und ihnen war; und haben also meinen heiligen Namen verunreinigt durch ihre Greuel, die sie taten, darum ich sie auch in meinem Zorn verzehrt habe. Nun aber sollen sie ihre Abgötterei und die Leichen ihrer Könige fern von mir wegtun; und ich will ewiglich unter ihnen wohnen.¹⁰Und du, Menschenkind, zeige dem Haus Israel den Tempel an, daß sie sich schämen ihrer Missetaten, und laß sie

ein reinliches Muster davon nehmen. 11 Und wenn sie sich nun alles ihres Tuns schämen, so zeige ihnen die Gestalt und das Muster des Hauses und seine Ausgänge und Eingänge und alle seine Weise und alle seine Sitten und alle seine Weise und alle seine Gesetze; und schreibe es ihnen vor, daß sie alle seine Weise und alle seine Sitten halten und darnach tun. 12 Das soll aber das Gesetz des Hauses sein: Auf der Höhe des Berges, soweit ihr Umfang ist, soll das Allerheiligste sein; das ist das Gesetz des Hauses. 13 Das aber ist das Maß des Altars nach der Elle, welche eine handbreit länger ist den die gemeine Elle: sein Fuß ist eine Elle hoch und eine Elle breit: und die Leiste an seinem Rand ist eine Spanne breit umher. 14 Und das ist die Höhe: Von dem Fuße auf der Erde bis an den untern Absatz sind zwei Ellen hoch und eine Elle breit: aber von demselben kleineren Absatz sind's vier Ellen hoch und eine Elle breit. 15 Und der Harel (der Gottesberg) vier Ellen hoch, und vom Ariel (dem Gottesherd) überwärts die vier Hörner. 16 Der Ariel aber war zwölf Ellen lang und zwölf Ellen breit ins Geviert. 17 Und der oberste Absatz war vierzehn Ellen lang und vierzehn Ellen breit ins Geviert; und eine Leiste ging allenthalben umher, eine halbe Elle breit: und sein Fuß war eine Elle hoch, und seine Stufen waren gegen Morgen. 18 Und er sprach zu mir: Du Menschenkind, so spricht der HERR HERR: Dies sollen die Sitten des Altars sein des Tages, da er gemacht ist, daß man Brandopfer darauf lege und Blut darauf sprenge. 19 Und den Priestern von Levi aus dem Samen Zadoks.

لِيَخْدِمُونِي، تَوْراً مِنَ الْبَقَرِ لِذَبِيحَةِ خَطِيَّةٍ. وَعَلَى أَرْبَعِ رَوَايَا الْحُصْمِ وَعَلَى أَرْبَعِ رَوَايَا الْحُصْمِ وَعَلَى أَرْبَعِ رَوَايَا الْحُصْمِ وَعَلَى الْرَبَعِ رَوَايَا الْحُصْمِ وَعَلَى الْحَاشِيَةِ حَوَالَيْهَا، قَثُطَّةً رُهُ وَتُكَفَّرُ عَنْهُ. 12 وَتَأْخُذُ تَوْرَ الْحَطِيَّةِ فَيُحْرَقُ فِي الْمَوْضِعِ الْمُعَيَّنِ عَنْهُ. 12 وَتَأْخُذُ تَوْرَ الْحَطِيَّةِ فَيُحْرَقُ فِي الْمَوْمِ الثَّانِي تُقَرِّبُ مِنَ الْبَيْتِ خَارِجَ الْمَقْدِسِ. 22 فِي الْيَوْمِ الثَّانِي تُقرِّبُ تَقْرَبُ الْمَدْبَحَةَ خَطِيَّةٍ، فَيُطَهِّرُونَ الْمَدْبَحَ لَيْهَا مِنَ الْصَّأْنِ صَحِيحاً دَوَكَبُشاً مِنَ الْطَقَرِبُ ثَوْراً مِنَ الْسَقَّرِ صَحِيحاً. 2 وَكُبْشاً مِنَ الْصَّأْنِ صَحِيحاً. 2 وَكُبْشاً مِنَ الْسَقَرِ صَحِيحاً وَيُصْعِدُونَهُمَا الْكَهَنَةُ مِلْحاً وَيُصْعِدُونَهُمَا الْكَهَنَةُ مِلْحاً وَيُصْعِدُونَهُمَا الْخَطِيَّةِ. وَيُعْمَلُونَ عَوْمَ تَيْسَ مُحْرَقَةً لِلرَّبِّ، وَيُلْقِي عَلَيْهِمَا الْكَهَنَةُ مِلْحاً وَيُصْعِدُونَهُمَا الْخَطِيَّةِ. وَيُعْمَلُونَ نَوْراً مِنَ الْشَقْرِ وَكُبْشاً مِنَ الْمَثْبِ وَيُطَهِّرُونَهُ الْخَطِيَّةِ. وَيَعْمَلُونَ غَنِ الْمَدْبِ وَيُعْمَلُونَ عَنِ الْمَذْبِحِ وَيُطَهِّرُونَهُ السَّلْوَيَةُ مَنْ الْمَذْبِحِ وَيُطَهِّرُونَهُ السَّلْوَيَةُ مَلْهُمَا مُحْرَقَاتِكُمْ وَيَعُمَلُونَ يَوْمَ السَّلَامِيَّةَ مَا الْكَهَرِ وَنَ عَنِ الْمَذْبِحِ وَيُطَهِّرُونَهُ السَّلْوَيَةُ مَا السَّلَامِيَّةً مَا يَعْمَلُ وَنَ عَلَى الْمَوْنِ مَنَ الْمَدْبِ وَيَعْمَلُونَ عَنَامُ وَالَالْمَامِيَّةً مَا السَّلَامِيَّةً مَا السَّلَامِيَّةً مَا السَّلَامِيَّةً مَا السَّلَامِيَّةً مَارَضَى عَنْكُمْ يَقُولُ السَّلَامِيَّةً مَا السَّلَامِيَّةً مَا الرَّابُ وَيَكُمْ السَّلَامِيَّةً مَا السَّلَامِيَّةً مَا السَّلَوْمَ مَا السَّلَامِيَّةً مَا السَّلَامِيَّةً مَا السَّلَامِيَّةً مَا السَّلَامِيَّةً الرَّاسُ مَا عَنْكُمْ يَقُولُ السَّلَامِيَّةً الْمَالِمُ عَلَى الْمَدْبُولُ الْمَالِمُ الْمَلْونَ عَلَى الْمَنْ الْمَنْ عَلَى الْمَلْمُ السَلَّامِ الْمَالِمُ الْمَالِمُ الْمَالِمُ الْمَلْمُ السَلَّالِ اللَّهُ الْمَلْمُ الْمَلْمُ الْمَا الْمَلْمَ الْمَالِمَ الْمَلْمُ الْمَلْمُ الْمَلْمُ الْمَلْمُ الْ

Ezekiel 43

die da vor mich treten, daß sie mir dienen, spricht der HERR HERR, sollst du geben einen jungen Farren zum Sündopfer. 20 Und von desselben Blut sollst du nehmen und seine vier Hörner damit besprengen und die vier Ecken an dem obersten Absatz und um die Leiste herum; damit sollst du ihn entsündigen und versöhnen.²¹Und sollst den Farren des Sündopfers nehmen und ihn verbrennen an einem Ort am Hause, der dazu verordnet ist außerhalb des Heiligtums.²²Aber am andern Tage sollst du einen Ziegenbock opfern, der ohne Fehl sei, zu einem Sündopfer und den Altar damit entsündigen, wie er mit dem Farren entsündigt ist. 23 Und wenn das Entsündigen vollendet ist, sollst du einen jungen Farren opfern, der ohne Fehl sei, und einen Widder von der Herde ohne Fehl.²⁴Und sollst sie beide vor dem HERRN opfern; und die Priester sollen Salz darauf streuen und sollen sie also opfern dem HERRN zum Brandopfer. 25 Also sollst du sieben Tage nacheinander täglich einen Bock zum Sündopfer opfern; und sie sollen einen jungen Farren und einen Widder von der Herde, die beide ohne Fehl sind, opfern.²⁶Und sollen also sieben Tage lang den Altar versöhnen und ihn reinigen und ihre Hände füllen.²⁷Und nach denselben Tagen sollen die Priester am achten Tag und hernach für und für auf dem Altar opfern eure Brandopfer und eure Dankopfer, so will ich euch gnädig sein, spricht der HERR HERR.